

A tornai vár kísértetei

Nagyon érdekes ez a tornai eset. Má' úgy történt a dolog, ahogy én gyerekkoromba' végighallgattam. Mindenesetre az asszonyt magam is ismertem, Barkai Maris néninek hítták.

Ez az asszony annak idején egy másik barátnőjével, mint a szegények, nagyon sokat hordtak fát. Egyik éccaka, amikor [az] édesanyjával alszik, fiatal tizenhét éves korába', akkor egy hang beszél az ablakon. A barátnőjének a hangja vót, és híttá, hogy győjjön vele, mer' mán mennyi sok fát szedett. Ő akkor kapja a ruháját és máris megy. Az édesanyja csitítja:

– Ne mennyi, legyen eszed! Hova mégysz?

Ő nem hallgatott, kicsukta az ajtót és mént. És az anya utánaszól:

– Hogy az isten csudát teremtsen belőled, ha nem hallgatsz!

De ő elment. A hang meg ment előtte, oszt mindég mondogatta:

– Gyere! Gyere csak! Má' mennyit szedtem! Mingyá' itt lesz. Odaérünk.

Ment és ment. Nem tudott visszatérni, habár kezdett félni. Már a vár oldalán mentek fel, a hang meg csak mongya:

– Gyere! Gyere!

A végén azt vette észre, hogy a hang után egy fényes szobába jutott. Leült egy székre, és lógatta a lábát, annak ellenére, hogy nem akarta lógatni. A lába mindég járt a levegőbe'. A szomszéd szobából meg zene hallatszik ki és dáridózás. Nagyon félt! Aztán eccer kijön onnan egy fényesen öltözött úriember, és azt kérdi tőle, hogy:

– No, most mitől óhajtsz megválni, a hajadtól vagy az életedtől?

Hát neki annyi ereje vót, hogy csak ülni tudott. Nem vót ereje, hogy szóljon, mert félt nagyon. Mindenesetre úgy gondolta, hogy inkább csak a hajától. Az nem szólt semmit. Bement. Kijött egy másik alak, egy alabárdos, aki szépen neki megkapta a vállát meg a karját és kidobta. Má' csak futás közbe', ahogy szaladt a vár oldalán, egy hang utána ordított, hogy:

– Nézd meg, hol a hajad!

És ő erre a fejére kapott, hát haj nem volt a fején. Nem tudta, hogy a haj mikor és hogyan tűnt el a fejről.

Ő hazament. Az édesanyja szidalmazta. Ő má' akkor annyira félt, hogy bizonyos fokig megroppant kicsit a félelemtől. Másnap az akkori gróf Palavicsinek a juhásza legeltetett a vár oldalán, és megtalálta egy kő alatt a haját. Ezt a haját hazavitték, berámázták egy képbe, és azt a képet eltemették vele, amikor meghalt. Maris néni koporsójába helyezték.

Hogy a haj megvót, azt tudják Tornán igazolni, körülbelül száz élő még. A Barkai Maris nénit én magam is ismertem.